

Новини Трускавця та регіону

Сесію перенесено

Заплановану на четвер, 25 листопада, сесію Трускавецької міської ради перенесено на тиждень – відбудеться вона 2 грудня. Нас інформують, що є ще багато неузгоджених питань. На сесії мають затвердити новий склад міськвиконкому, звільнити із займаних посад заступників міського голови та призначити нових, обрати секретаря ради.

Влада йде на поступки

Як повідомляє наше джерело, 24 – 25 листопада відбувалися зустрічі представників міської влади Трускавця та комунальних організацій з мешканцями будинків 4 та 6 по вулиці Стуса (гуртожиток «Червона Рута» та «Мінерал»). Стосувалися вони кількох моментів, серед них – надання жителям підвалів у власність, проведення ремонтних робіт, забезпечення зручності мешканців стосовно шляху до садочку «Ялинка» та СШ № 2, перекритого через ремонтні роботи на Стуса, 6, інші питання.

Вшанували жертв Голодомору

В трускавецьких школах у п'ятницю, 26 листопада, пройшли заходи до вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 рр. А в суботу Трускавець візьме участь в загальнодержавних акціях. Свічки будуть горіти в багатьох домівках трускавчан, а також поблизу церкви Покрови Богородиці.

Інформує Борислав

Бориславці мають можливість довідуватися про новини свого міста (і сусідніх) з сайту «Портал міста Борислава» www.borislav.info, на якому, до речі, є багато новин і з нашого вісника.

Обрано голову Дрогобицької районної ради

На урочистому I пленарному засіданні сесії Дрогобицької районної ради 23 листопада її головою обрано представника УНП Михайла Сікору. Він набрав 60 голосів з 94 присутніх. Колишній голова райради, бютівець Леон Литвин, якого, за чутками, хотів бачити головою ДРР голова РДА Михайло Сендак, був другим (набрав 30 голосів). Сесія ДРР тривала до пізнього вечора.

Михайло Сікора працював заступником голови райради, у своїй промові пообіцяв відстоювати інтереси малого та середнього бізнесу, сільського та лісового господарства Дрогобиччини.

Запрошує ПК імені Шевченка ЗАТ «Трускавецькурорт»

26.11 – концерт народної артистки України Лілії Сандулеси.

27.11 – концерт А. Салтикова.

29.11 – концерт народних артистів України Володимира Мойсеєнка та Володимира Данильця.

30.11 – концерт А. Казимира.

Початок всіх концертів – о 20.00.

Власна інформація

Матолич пішов з посади начальника Держуправління охорони навколишнього середовища Львівщини

Богдан Матолич написав заяву на звільнення з посади начальника Державного управління охорони навколишнього природного середовища Львівщини. Про це у коментарі ЗІКу повідомив голова Львівської ОДА Василь Горбаль. За словами Горбалья, Матолич вирішив перейти на посаду заступника начальника держуправління, про що повідомив у телефонному режимі голові Львівської ОДА.

Губернатор зазначив, що жодного офіційного документа з цього приводу до нього наразі не надійшло.

Щодо того, кого буде призначено начальником держуправління, Горбаль зазначив, що наразі не мав розмови з міністром охорони навколишнього природного середовища України з цього приводу.

У Дрогобичі лідери страйкових комітетів закликають до участі у новій акції протесту в Києві

25 листопада у Дрогобичі відбулася прес-конференція представників страйкових комітетів підприємців дрогобичан Сергія Алімова і Тетяни Литовченко, Василя Вовчка з Борислава і Юрія Дмитріва зі Стебника. На ній вони інформували про перебіг протестних акцій на Дрогобиччині, а також у Києві, учасниками яких вони були. Зокрема, демонстрували відео, з якого можна зробити висновок, що на Майдані в столиці було значно більше протестуючих, ніж про це говорить влада.

На прес-конференції оприлюднено звернення до мешканців регіону, в якому підприємці просять людей підтримати їхні вимоги до Президента України В. Януковича щодо накладення вето на Податковий кодекс.

Планується у неділю, 28 листопада, о 13 годині провести у Дрогобичі на площі Ринок інформаційний мітинг, на якому роз'яснити людям, які загрози суспільству несе новий Податковий кодекс. Відтак усі охочі відбудуть автобусами до Києва для участі у нових масових протестних акціях.

Дрогобицький мер привітав мерів польських міст-побратимів з перемогою на місцевих виборах

Дрогобицький міський голова Олексій Радзівєвський надіслав вітальні факсограми президентам польських міст-побратимів Пшемисля і Легніци Робертові Хомі і Тадеушу Краковскі, бурмістрові Санока Войцеху Блехарчику з приводу переобрання їх керівниками громад на новий термін.

Олексій Радзівєвський висловив сподівання на спільну конструктивну співпрацю задля добра та розвою міст і впевненість, що партнерство, яке багато років тому започатковане між громадами, отримає потужний потенціал розвитку у всіх сферах життєдіяльності. Місцеві вибори у Польщі відбулися минулої неділі.

www.zik.com.ua

Кадри: звільнення, призначення та ротації у дрогобицькій ратуші

Нова дрогобицька влада, після призначення заступників міського голови, перейшла до кадрових змін у нижчих ешелонах виконавчих органів.

Нам стало відомо, що після "душевних" розмов написали заяви на звільнення за власним бажанням два водія, які возили міського голову та першого заступника: Тарас Стецула і Роман Черган, начальник фінансового управління Ігор Пудлик, начальник відділу економічного розвитку Дмитро Неміров.

Щодо інших посад, то начальника департаменту міського господарства Юрія Кондратюка перевели на посаду заступника начальника КП "БУ № 2", а на його місце призначено Андрія Яніва. Яніва на посаді начальника управління комунальних ресурсів замінив начальник відділу економіки Ростислав Росоха.

<http://maydan.drohobych.net>

Шкіль не дозволить україноненависникам бруднити пам'ять про владик у

Народний депутат Андрій Шкіль відновить меморіальну дошку Йосипу Сліпому у Харкові за власні гроші та буде розцінювати будь-які спроби її знищити зазіханням на приватну власність. Про це він заявив журналістам, коментуючи знищення меморіальної дошки Патріарху УГКЦ у приміщенні колишньої пересильної харківської тюрми «Тюремний замок», що тепер належить міліції Ленінського району міста.

«Не дивно, що вандалі поглумилися на пам'яттю Патріарха Йосипа Сліпого відразу після того, як у нечесній боротьбі за посаду мера столиці Слобожанщини переміг горезвісний Геннадій Кернес. Тепер усі, кому ненависна навіть пам'ять про українських героїв та мучеників можуть спокійно нищити та знущатися над усім українським. А провокатори з якоїсь маргінальної організації «Великая Русь», які подали прохання про демонтаж пам'ятної таблиці, свідомо дестабілізують ситуацію в Харкові та по Україні загалом», - каже Шкіль. Нардеп також підтримує міського голову Львова Андрія Садового, який у своєму зверненні до Кернеса закликав припинити ці та інші акти наруги над українськими пам'ятками у Харкові, оскільки подальших розгул антиукраїнських шовіністичних організацій на Сході України призведе до «природного опору українців».

«У мене немає сумнівів, що усе це робиться за згоди нового керівництва Харкова, більше того, під орудою самого Кернеса. Ми не дозволимо якимось збоченим україноненависникам своїми брудними лапами чіпати світлу пам'ять Блаженнішого Патріарха Сліпого, котрий усе своє життя поклав за Українську державу, за те, аби таких моральних виродків на нашій землі не було ніколи», - заявив Андрій Шкіль.

Нагадаємо, меморіальна дошка Патріарху УГКЦ Йосипу Сліпому була встановлена у Харкові в 2005 році під час з'їзду Світового конгресу українців. Після першого знищення у 2008 році дошка була відновлена за кошти Співки української молоді та Фонду Гната Хоткевича.

Прес-служба народного депутата України Андрія Шкіля

Хто не проти нас, той з нами

Як в межах одного міста створити громадянське суспільство? Це можливо, реально, чи це утопія? Чи може Трускавець в цьому плані втерти носа іншим та стати прикладом для всієї України?

Навряд чи ці питання приходять в голову абсолютній більшості мешканців нашого міста-курорту, та все ж інколи варто подумати над тим, що ж таке громадянське суспільство і наскільки воно нам потрібне. Суспільство, де громада є згуртованою, де громадські організації співпрацюють між собою, а не поборюють одне одного, де влада підзвітна людям і дійсно їм служить, а не вивисується над ними. Чинне законодавство України далеко не ідеальне, проте якби виконувалося стопроцентово навіть те, що є, то наскільки б наша держава була демократичнішою. А що з містом? Чи Трускавець може втілити в життя модель громадянського суспільства в його мікроріанті і що для цього потрібно?

Депутатами Трускавецької міської ради стали представники 17 різних політичних сил. Від відомих «Батьківщини», «Свободи», «Фронтів змін» та Партії регіонів до майже незнаних «Жінки за майбутнє», «Рідна

Вітчизна», «Права воля України». В депутатському корпусі поряд з відомими кожному трускавчанину політиками Пільком, Алієвим, Пономаренко, Юником, Стародубом, Гарванком та іншими опинилися зовсім до цього часу незнані як, для прикладу, Саліженко, Ярема, Данилюк, Павлик, Калічак та інші. І це не різношерста молодь, як депутатів було названо на інавгурації нового мера міста, це просто люди з різним баченням своєї ролі в міській раді та шляхів розвитку міста-курорту.

Те, що в раді таке широке представництво, є, з однієї сторони, погано, з іншої – дуже добре. Погано, бо міському голові було б легше опиратися на чітку більшість з трьох – чотирьох (або і однієї – двох, як в Бориславі) політичних сил, легше було б сформувати команду «під себе», як маємо, для прикладу, в Дрогобичі. Погано, бо депутати-мажоритарники від тих партій, які не пройшли списком (та і всі мажоритарники) навряд чи вважатимуть на думку своїх партійних босів (або і не своїх, а просто тих, хто їх висунув) і тоді для «притягнення» потрібних рішень Руслану Козиру доведеться вести перемовини не тільки з лідерами фракцій, а з півтора – двома десятками депутатів.

Проте в цій «різношерстості» є і позитив. Відсутність імперативу та впливу партій сприятиме більшій свободі та ініціативності кожного з депутатів і саме на нових є та надія, що вони пропонуватимуть якісь нестандартні рішення виходу з тієї чи іншої ситуації, що в раді можуть навіть відбуватися засідання за принципом так званого мозкового штурму, коли з величезної кількості озвучених ідей (часто серед них будуть неймовірні та відверто безглузді) можна буде відсортувати раціональні та дійсно евристичні. І таким шляхом та таким чином проблеми, які були давно або ж були створені недавно, матимуть шанс якщо не на повне вирішення, то принаймні на поштовх до вирішення. Нова рада не буде (хочеться на це надіятися) «тихим болотом», робота в ній мала б кипіти, місто мало б не тільки йти по вектору (інколи занадто заїждженому) розвитку, а освоювати інноваційний підхід, по-новому розв'язувати проблеми вивозу сміття, водопостачання, централізованого та автономного опалення, боргів та і просто функціонування КП «Наше місто», соціальної та іншої підтримки не лише вічних скаржників та прохачів, а і тих, хто дійсно є правий у своїх зверненнях та потребує допомоги від міста. Це далеко не повний перелік і це зрозуміло. Як і не повний набір тих позитивів, які можуть прийти в місто при новій раді та новому голові.

І за всіма цими поточними питаннями, переважно економічного, господарського, рідше – політичного характеру, варто не забути про нібито незначне, мале – розвиток громадянського суспільства. Рада може активно вирішувати питання, але наскільки детально про це буде інформована громада і наскільки до думки вагомих її представників прислухатимуться ті, хто в раду пройшов, а не пролетів? Чи не виникне загроза перетворення ради шостого скликання в таку собі раду п'ятого скликання, коли людям з-поза складу депутатського корпусу, часто досить поважним, не хотіли надати слова тільки тому, що ці люди не мали статусу депутата? Наскільки раціональні думки різних об'єднань громадян зможуть бути донесені до вух як мера, так всього депутатського корпусу? Наскільки влада усвідомлює необхідність не лише господарських проєктів, а і проєктів інформаційних (про життя міста для громади і про місто-курорт для промоції назовні, для України та Європи)? І не просто усвідомлює, а і робитиме щось в цьому напрямі, виділятиме на це кошти?

Консолідація не тільки депутатського корпусу та створення більшості, а і консолідація зусиль об'єднань громадян, мас-медіа різного типу, структур політичних та бізнесових в рамках сприяння реалізації проєктів мера та проєктів, з якими йшли до влади (принаймні озвучували дані проєкти) різні політичні сили та окремі депутати – ось що потрібно для Трускавця. Відкинути взаємне поборювання, «закопати сокиру війни», як це запропонував дрогобицький мер Олексій Радзівєвський для «свого» депутатського корпусу, розпочати реальні кроки по гуртуванні громади, по залученні її до управління містом, а якщо не управління, то хоча б до права дорадчих функцій. Не знаємо, чи це мають бути ради старійшин, молодіжні та бізнесові структури, існуючі ГО чи інші структурні об'єднання, але рух в цьому напрямі повинен відбуватися. Не тільки в цьому, але і в цьому.

Варто відкинути принцип «Хто не з нами, той проти нас» і взяти на озброєння інший, який хоча і звучить подібно, та все ж має докорінно інше значення – «Хто не проти нас, той з нами». Приклад «Трускавецького вісника», коли на одному ресурсі можуть вільно висловлюватися представники діаметрально протилежних політичних сил, повинен не діяти на одному лише Інтернет-ресурсі, який є надто слабким та непевним свого майбутнього. Міський голова, депутатський корпус повинні прислухатися і до тих, хто в опозиції, і до своїх попередників, і до ймовірних наступників. Не конче в залі засідань. Не конче із врахуванням позицій та реагуванням, не конче з висновками. Але з толерантністю, без образ, без зайвої гордості та пихи, пам'ятаючи долю окремих депутатів 2006 – 2010, які саме своєю показовою винятковістю та незамінністю провалили свій прихід в нову раду. Це стосується якихось 4 – 5 чоловік, але ж стосується. Бог гордим противиться.

До нових виборів Трускавець навряд чи буде ідеальним містом. Але прагнути якомога максимально наблизити його до ідеалу треба. Святі люди вважали себе надзвичайно грішними, але вони мали часто одну мету – максимально відійти від гріха і по максимуму наблизитися до святості, до ідеалу. Чи нова влада Трускавця прагнути по максимуму покращити життя простих людей, бути чесною, відкритою, прозорою, з

альтруїзмом та справедливим ставленням до мешканця, з ентузіазмом, хоча б наполовину таким, який він був під час передвиборчої кампанії? Хочеться в це вірити, хоча є побоювання, що перелік розчарувань може бути продовжений і на місцевому рівні. Та все ж не тільки мер і депутати можуть змінювати Трускавець. Може і ми чогось варті? Принаймні, хто не проти нас, той з нами. І це не просто порожня беззмістовна декларація.

Володимир Ключак

Підприємці на Майдані Незалежності прокляли знахабнілу владу!

Понеділок, 22 листопада, став доленосним для підприємців-митингувальників, що приїхали в Київ, на Майдан Незалежності, боротися за законні права середнього класу населення – представників малого та середнього бізнесу.

Рясніють таблички з назвами регіонів та населених пунктів України: Львів, Донецьк, Дніпропетровськ, Черкаси, Чернігів, Харків, Волинь, Чернівці, Дрогобич, Ізмаїл, Полтава, Запоріжжя, Кривий Ріг, Корсунь, Путивіль, Білопілля, Крим, Глухів, Ковельчани, Борщів, Новоград-Волинський, Іллінці, Золочівщина, Одеса, Тетіївщина, Трускавець, Краматорськ, Чортків, до яких приєдналися й підприємці зі Стебника, та безліч інших. Схід і Захід, Лівобережна та Правобережна Україна, яку політики намагалися роз'єднати, поділивши на помаранчевих та біло-синіх, об'єднали підприємці зі всієї України з єдиною метою - повністю відхилити проект шкуродерного Податкового кодексу та почати опрацювання нового, який би враховував зауваження та вимоги власників малого та середнього бізнесу в Україні. Найголовніші з яких було проголошено на Майдані Незалежності:

1. Ми, підприємці малого і середнього бізнесу України вимагаємо від влади ухвалити Закон, згідно якого структура споживчого кошика і величина прожиткового мінімуму повинна визначатися не самими органами влади, а національною радою соціального партнерства на основі рішення представників профспілок, працедавців і органів влади. Прожитковий мінімум не повинен обкладатися податками.

2. Мінімальний розмір пенсії не повинен бути нижчим за прожитковий мінімум.

3. Пенсіонери, підприємці та інваліди не повинні робити відрахування зі свого доходу до пенсійного фонду.

4. Відмінити корупційне ПДВ, замінивши його на податок у розмірі 3% від продажу.

5. Прийняти спеціальний розділ Податкового Кодексу, який би передбачав спрощену систему обліку доходів і звітності для самозайнятих приватних підприємців у сфері торгівлі, виробництва, соціальних послуг, і сільського господарства щодо сплати єдиного генерального податку, виходячи з 3-відсоткового, заявленого декларацією, обігу, що не перевищує 500 тисяч гривень в рік.

6. Основною ж вимогою Всеукраїнської акції протесту проти прийняття Кабінетом Міністрів України нової редакції Податкового кодексу №7101-1 від 21 вересня 2010 року була відставка зрадливого уряду, Прем'єр-міністр якого був співавтором нового „зашморгу” на шиї підприємців – Податкового кодексу.

7. Негайно припинити всі репресії проти організаторів та учасників протесту підприємців за свої порушені права.

Згодом організатори мітингу: голова Асоціації вільних підприємців України Андрій Качинський та організатор акції протесту підприємців проти Податкового кодексу Євген Шаповаленко повідомили, що у Хмельницьку підприємцям влада створює перешкоди, аби ті не добрались до Києва. Він заявив учасникам мітингу, що у перевізників навіть забирають документи. А прокуратура Хмельницька передала сфабриковані справи підприємців, що першими організували страйк, до суду. І тепер доля цих людей залежить від участі у Всеукраїнській акції страйку. Виступ відомого громадського діяча Олесья Донія базувався на тому, що чиновники новообраної влади переслідують чотири цілі: збирати гроші з незаможних людей, створити неконкурентоспроможні умови для малого бізнесу, вибити економічну базу з-під громадянського суспільства, знищити національно-культурний рух.

Хвиля народного гніву сягла апогею. Більш, як 100 тисяч людей з гаслами, транспарантами, подалися з Майдану Незалежності на вул. Банкову, до адміністрації президента Віктора Януковича, висловлюючи недолугій владі свій протест.

На мітингу було ухвалене рішення про ініціювання референдуму щодо дострокового припинення повноважень Верховної ради. Обурений впертістю та нахабністю владних структур, народ прокляв тих можновладців, котрі спричинилися до прийняття ганебного кодексу. Вони занесені до т. зв. Книги Чорної Пошани. Податківці заприсяглися, що ніколи не подадуть руки людям, які мають відношення до Януковича, Азарова, Тигіпка та Ключова. Не будуть відкривати депозитні рахунки у їхніх банках, одним з яких є сумнозвісний „Промінвестбанк”. Інакше самі будуть занесені до Книги Чорної Пошани.

Ще довго на адресу Януковича та його прибічників, навздогін до Брюсселя, лився прокляти протестантів. Тих, які встали на захист своїх законних прав, які не лягли під прапори політичних сил (адже давно ситі їхніми пустопорожніми обіцянками). Тих, що своєю присутністю на Майдані Незалежності створили барикаду проти тоталітаризму й свавілля наскрізь прогнилим гілкам влади. Таких уже не „купиш” виступом нардепа Арсенія Яценюка, котрий прийшов засвідчити свою дружбу з підприємцями, чи Олега Ляшка,

котрому народ показав своє ставлення до його персони. Член Конгресу українських націоналістів Микола Коханівський вказав О. Ляшку, де насправді повинно бути його місце, скинувши горе-оратора зі сцени. Своім вчинком народ знову доказав, що не він, а влада – справжнісіньке бидло в країні!

Вікторія Лишик

Зміни в Дрогобичі розпочалися вже

«Я симпатизую прагненню Руслана Козира активно ввійти в процес, привнести щось своє, неординарне, яке б працювало на користь Трускавця». Такі слова щодо мера нашого міста сказав мер міста сусіднього, Олексій Радзівеський, на прес-конференції в Світлиці дрогобицької ратуші 24 листопада. Олексій Васильович має намір організувати своєї раду керівників Дрогобицького району, які б спільно вирішували питання,

нагальні для всього регіону як будівництво сміттєпереробного заводу, водопостачання («Який з Трускавця бальнеологічний курорт без цього?») та інші. Та все ж на прес-конференції в основному йшлося про суто дрогобицькі справи і особисте запрошення для «Трускавецького вісника» з дрогобицької ратуші прибути в Дрогобич ми не могли просто проігнорувати. І не пошкодували, що побували на цій прес-конференції, адже, як відомо, краще про все почути з перших вуст, ніж через десять руки.

Хоча Олексій Радзівеський не є представником «Фронту змін» як мери Трускавця та Борислава, все ж зміни в Дрогобичі відбулися раніше, ніж в цих містах, відбулися вже і то досить суттєві. Причина – місто на межі колапсу, на грудень 2010 року не вистачає біля 6 мільйонів гривень на зарплату працівникам охорони здоров'я, біля 3,5 мільйонів освітянам, а ще з 10 мільйонів влада Дрогобича винна різним партнерам та підрядникам за виконані роботи чи отримані послуги. При цих 20 мільйонах, які кров з носа треба знайти, в Ратуші після потужного скорочення і далі працює 198 осіб, їхнє утримання Дрогобичу обходиться в 12,5 мільйонів гривень. «Оптимізація структури управління буде продовжуватися, поки не сягне 120 – 130 чоловік», наголосив дрогобицький мер. Та навіть тепер зменшення чисельності структури міської ради Дрогобича дасть змогу економити 1 мільйон 224 тисячі гривень. А як на фоні таких змін виглядатиме Трускавець, що в нас нового в цьому плані?

Кадрові зміни поки що торкаються верхів, згодом дійде черга до нижніх ланок. Свідомо було скорочено посаду заступника з ідеологічної роботи, тобто по гуманітарних питаннях. Навіщо ця посада? – дивується дрогобицький міський голова. Розпорядниками коштів є управління освіти, управління охорони здоров'я, культура, спорт, він же тільки курував ці напрями. А видатки на цю посаду (тільки зарплата, без надбавок, премій, витрат на канцтовари, телефон, комп'ютер, транспорт, секретаря) – 120 тисяч в рік. Неважко поррахувати, які зарплати в чиновників такого рівня.

Друга зміна, яка має покращити стан справ у Дрогобичі – посилення співпраці з урядом, Президентом, обласною держадміністрацією з метою отримання безвідсоткових позик, впливань в бюджетний процес. Невиплати зарплат ми не допустимо – така категоричність та твердість позиції характеризує нового-старого керівника Дрогобича і напевно їй люди повірили, а не пустим обіцянкам інших кандидатів. Олексій Радзівеський заявив, що він категоричний противник наповнення бюджету за рахунок продажу комунального майна, подібно як і взяття кредитів, які він порівняв із зашморгом на шиї. Проте чи так буде насправді, сказати непросто, адже Дрогобичем снувалися чутки, що саме тому пан Олексій взяв пана Коростельова першим заступником, щоб ринок став приватною власністю, але можливо це тільки чутки?

Третя зміна, яка для Дрогобича стане відтепер нормою – не люди мають ходити до чиновників, а чиновники до людей. Кожен депутат-мажоритарник матиме можливість реалізувати потрібні для округу проекти, на це виділятимуть кошти. Проте з кожного депутата і питатимуть, що він робить, як робить і з яким результатом. Політичні чвари повинні залишатися за межею ратуші, дискусії не повинні шкодити спільній справі. До речі, як сказав п. Радзівеський, біля 70% депутатів ДМР вже підписало угоду-меморандум про порозуміння та готовність до конструктивної роботи на благо міста. Олексій Васильович не приховував задоволення з того, що має більшість в раді, куди пройшло 16 політичних сил. Окрема мова була про депутатські комісії – їх очолюють представники різних політичних сил і керівники цих сил будуть інформовані про роботу тих, кого вони провели в раду.

Четвертий крок нової влади Дрогобича – його міжнародне визнання. Це може звучати дещо патетично, бо і минула влада ніби прагнула тісніших контактів, особливо з поляками, незважаючи навіть на те, що мер ніби був націоналістом. Але тут – конкретні приклади. За неповні два тижні перебування Радзівеського на посаді мера Дрогобича – зустрічі в ратуші із двома німецькими делегаціями, однією турецькою, намір підписання угоди про співпрацю з італійським містом Болонья та співпраці між вузами (університетами) Болоньї та Дрогобича. Пригадалося, що колись Юрій Котермак (Дрогобич) був ректором університету цього міста, яке

дало назву відомому сучасному освітньому процесові. Та навіть в день проведення прес-конференції, 24 листопада – зустріч в рамках проекту «Місцевий економічний розвиток міст України» О. Радзівського з канадцами, які готові допомогти досвідом, в тім і в організації бюджетного процесу.

Нова влада Дрогобича проведе аудит діяльності влади попередньої, вже говорять про фінансові зловживання та нераціональне тринькання грошей. Та Олексій Васильович зауважив: «Я попросив депутатів забути про те, щоб кивати головою в бік попередників. По-перше, це неефективно, по-друге, а як ти себе зарекомендуєш в цих умовах і що ти зможеш зробити?». Зазнає змін і ставлення до релігійних спільнот, тепер всі вони будуть в однакових умовах, без любимчиків та відкинутих. «Я віруюча людина і я ходжу до церкви», признався мер Дрогобича і розповів про сльози радості на очах в священника УПЦ о. Миколая в день інавгурації з того, що цього разу православні московського патріархату не були проігноровані.

Неначе підсумок конференції лунали слова поважної і з вигляду і по суті людини: «Сокира війни зарита». Фактично в Дрогобичі тепер кожен поважаючий себе політик розуміє, що конфліктувати із Радзівським – собі ж на шкоду. Біля мера по сторонах сиділи його перший і єдиний заступник Олександр Коростельов, який нічим себе на прес-конференції особливим не проявив, а також секретар ДМР Тарас Метик (оголосив про проведення скорботного віче в Дрогобичі до Дня пам'яті жертв Голодомору 1932 – 1933 рр. у суботу, 27 листопада о 16.00 на площі біля Ратуші).

Повинні розуміти і ми, що Трускавець має брати активну участь у регіональних проектах, які б дозволили отримати додаткове фінансування. В 2007, коли Олексій Радзівський був народним депутатом, саме завдяки його сприянню Трускавець отримав певні кошти від уряду на відзначення 180-ї річниці курорту Трускавець. Він поряд з Левом Грицаком може стати тим, хто допоміг би ввійти меру нашого міста п. Козиру в потрібні владні кабінети області, Києва, хоча варто подбати, щоб не потрапити від нього в залежність – люди такого рівня сильні як магніт і в певному сенсі небезпечні. За часів урядування Гук – Грицак – Іваницький – Калапач мер Трускавця очолював Агломерацію міст Дрогобиччини як найсильніший лідер регіону, тепер розклад змінився, Дрогобич повернув собі силу. Радзівський теж поставив пам'ятник Бандері, але значно раніше, ніж Козир і будучи в іпостасі регіонала та колишнього комуніста. А проте його слова про Дрогобич як форпост захисту української мови, культури, традицій, українства в цілому не викликав заперечень і навіть не викликав сумнівів. Йому хотілося вірити не тому, що красиві були слова, а як людині слова.

Якщо «ТВ» до виборів своїх матеріалів про Дрогобич подавав мало, то тепер ситуація повинна змінитися. І щомісячні прес-конференції дрогобицького мера цьому сприятимуть. І віримо, що Трускавець з Дрогобичем йтимуть до процвітання разом, а мер Трускавця в урядуванні хоча і йтиме своїм шляхом, та вчитиметься в таких досвідчених людей як наш колишній міський голова Лев Грицак і як теперішній мер Дрогобича Олексій Радзівський.

Володимир Ключак

Націоналізм і Голодомор в Україні

Широкій українській громадськості представлено невідомий документ, який, на мою думку, найбільш повно розкриває причини голоду в Україні 1932-1933 років. Це - звіт-резюме Міжнародної Комісії розслідування голоду в Україні, опублікований на початку дев'яностих років минулого століття в Стокгольмі (Швеція).

Створення комісії

Міжнародна Комісія була організована завдяки ініціативі Світового Конгресу Вільних Українців. Конгрес запросив до участі в Комісії юристів-науковців із різних країн.

Сама Комісія була заснована 14 лютого 1988 року. До неї, зокрема, ввійшли такі юристи міжнародного класу як професор Дрейпер - колишній британський обвинувач під час Нюрнберзького процесу, професор Гампфрей - колишній директор Відділення Людських Прав Організації Об'єднаних Націй, професор Левассир - провідний юрист Франції, професор Левене-молодший - колишній президент Апеляційного Суду Аргентини, професор Олівер - колишній посол і асистент державного секретаря США. Очолив Комісію шведський юрист професор Сундберг, а його заступником став юрист із Бельгії Вергуден.

Високий склад Комісії з числа впливових і визначних юристів світу мав засвідчити те значення, яке надавалось громадськістю розслідуванню причин голоду в Україні. Крім того, висновки Комісії повинні були дати об'єктивну оцінку подіям шістдесятилітньої давності без ідеологічних нашарувань та без впливу тиску з боку урядів деяких країн.

Комісія була встановлена як недержавний, незалежний і самоврядний орган. Її метою було дослідити і звітувати про: 1) існування й розмір голоду; 2) причину чи причини голоду; 3) вплив цього голоду на Україну та її народ; 4) подати рекомендації щодо відповідальності за голод.

Щоб Комісія не мала інквізиторського характеру і за будь-яку ціну не могла засудити злочини більшовицького режиму, було створено пост генерального дорадника, на який запрошено канадського юриста професора Гантера. З цією ж метою було запрошено до участі в Комісії тодішнього Голову Ради Міністрів

СРСР Миколу Рижкова, якому запропоновано призначити до участі в сесіях Комісії відповідних представників СРСР. Але радянський уряд цього запрошення до уваги не взяв, хоча від посольства в Канаді на адресу Комісії й надійшло декілька листів стосовно окремих радянських документів.

Від серпня-вересня 1932 до липня 1933 року: 7,5 мільйона жертв

У звіті-резюме Міжнародної Комісії розслідування голоду в Україні в 1932-1933 роках сказано, що на “відкритті сесій правний дорадник петиціонера - Світового Конгресу Вільних Українців - Королівський Радник Іван Сопінка (який згодом став суддею Найвищого Суду Канади - А.В.) подав на розгляд твердження, що в роках 1932-33 від 5 до 10 мільйонів українців заморено голодом на смерть дорогою брутального стягування Советським Урядом надмірних зернових податків, і поставив вимогу встановити й вирішити: 1) що цей голод заподіяно свідомо як інструмент політики уряду; 2) що цей голод був актом геноциду і 3) що відповідальними за голод є Сталін, Молотов, Каганович, Постишев та інші”.

Опираючись, перш за все, на радянські переписи населення перед і після 1932-1933 років, Комісія встановила, що “Україна втратила понад три мільйони з існуючого населення плюс других три мільйони як втрату очікуваного приросту українців. В тому самому часі і живучи серед тих же умовин, сусіди України значно побільшили своє населення: Росіяни + 28%, а Білорусини - + 11,26 %”.

У полі зору Комісії були також дипломатичні рапорти, документальні публікації і близько 40 радянських декретів із часів голодомору. Перед Комісією склали свої свідчення ряд експертів, знавців радянських справ за часів Сталіна, а також очевидці з Європи, Канади та США, які щасливо пережили голод. Все це дало можливість записати в звіті-резюме: “Комісія потвердила одностайно, що голод в Україні панував від серпня-вересня 1932 до липня 1933 р. Щодо кількості жертв голоду Комісії важко було рішатись на одну з різних оцінок, поданих знавцями, тому Комісія прийшла до заключення, що число жертв голоду в Україні виносило мінімально 4,5 мільйонів. До цього числа слід додати жертви голоду поза Україною, загально прийняті на 3 мільйони, з яких по одному мільйонові для районів Казахстану, Долішньої Волги і Північного Кавказу. Таким чином, Комісія прийшла до висновку, що голод 1932-33 років у цілому завдав шкоди - 7,5 мільйонів жертв”.

Основними причинами голоду, на думку Комісії, були такі: “а) стягування зернових податків; б) колективізація; в) акція проти кулаків; г) акція проти національна ... Хоч не зібрано прямих доказів про пов’язаність між стягуванням зерна, декулакізацією, колективізацією і антинаціональною акцією, однак всі вони були спрямовані до одної й тої самої виключної цілі, їх не можна відокремлювати”.

Більшість членів Комісії також прийняла поза всякими сумнівами, що жорстокий удар голоду й брак прохарчування в Україні в 1932- 1933 роках був добре відомий радянській владі. Але навіть знаючи драму положення в Україні, “советські власті затримували доставу всякої допомоги по кінець літа 1933 р.”.

Комісія не змогла підтвердити, що Москва мала наперед підготовлений план організації голоду. “Однак більшість Комісії вірить, - сказано в документі, - що Советська влада - навіть якщо б вона і не плянувала голоду наперед - раз він заіснував, вона напевно використала цей голод, щоб змусити селян прийняти політику, якій вони спротивлялись”.

«Знищити голодом націоналізм»

У звіті-резюме Міжнародної Комісії розслідування голоду в Україні в 1932-1933 роках підкреслено: “У висновку прийнято заключення, що хоч немає прямих даних, що голод у 1932-33 рр. був систематично підготовлений, щоби зламати українську націю раз на все, то, однак, згідно з опінією більшості Комісії, советські чинники свідомо вжили цей голод, щоби завершити їхню політику денационалізації України”.

Комісія встановила, що першу і головну відповідальність за голод в Україні несе Й.Сталін. Що стосується української влади, то тут основна провина падає на П.Постишева.

На думку професора Сундберга, “стан голоду був добре відомий у Москві, від долу до гори. Однак нічого не було зроблено, щоби вмираючим масам подати яку-небудь допомогу. Противно, всі зусилля пішли на те, щоби заперечити саме існування голоду і щоби вчинити голод небаченим для зовнішніх відвідувачів, і щоби перешкодити доставі допомоги зі зовні”.

У звіті-резюме сказано, що “професор Сундберг рівно ж проаналізував пропозицію петиціонера, що мандат, даний Постишеву, мав подвійну роль: створити голод і знищити націоналізм, пов’язуючи разом виконання цих обох завдань”.

Важливість декретів Постишева, на думку професора Сундберга, слід оцінювати в світлі політики проти національної взагалі. Він вважає, що ці декрети треба осуджувати разом, бо вони пов’язують голод із загостренням політики проти націоналізму, з тим, що “стягування зернових податків відіграло підрядну роль до акції проти національної”.

“В опінії проф. Сундберга, - сказано в звіті-резюме, - індустріалізація, колективізація і знищення націоналізму засадничо були частинами тої самої справи, запланованої за філософією однопартійної держави.

Тому для нього це є питання цілей внутрі тої ж мети. Згідно з тим, проф. Сундберг прийшов до заключення, що ця мета включає намір вбивати масово людей.

Тому він виключає всякі виправдання, що ніби ці особи не були свідомі наслідків реквізиції зерна і масової смерті від голоду. Він бачить ясно, що бажання завдати смертельний удар було спрямовано проти української нації як такої. Це бажання відносилось і до інших національностей в складі цієї багатонаціональної імперії, якою був СРСР, маючи за ціль встановити новий світ Соціалізму-Комунізму”.

Разом із тим член Комісії Олівер не задовольнився фактами, поданими Світовим Конгресом Вільних Українців для юридичного оформлення акта геноциду, зокрема двох його основних вимог: злочинного наміру проти української нації і злочинної акції, спрямованої виключно на шкоду українського народу.

Професор Левассир лише частково погодився з твердженнями більшості членів Комісії, але, на його думку, ряд прийнятих доказів кваліфікує акт голоду радше як злочин проти людства, ніж геноциду. Він не є певний, чи Конвенція проти Геноциду має декларативний характер, тобто, що її можна застосувати до актів, які існували біля 20 років перед тим. На його думку, злочин проти людства прийнято в міжнародному праві перед заіснуванням голоду в Україні і тому його застосування є більш виправданим, ніж геноцид.

Проте більшість членів Комісії “вважали вповні оправданими ствердити, що всі статутіві елементи, вимагані для геноциду, дійсно заіснували в час голоду, хоч Конвенцію проти Геноциду схвалено доперва в 1948 році. Акт незаконности, який названо Геноцидом у цій Конвенції, таким чином заіснував перед конвенцією. Одночасно більшість Комісії рішило підкреслити, що політика голоду, яку застосовано до українського народу і яка спричинила голод 1932-1933 років, знехтувала всіма засадами моралі, які зобов’язують так советську, як і всяку іншу владу, за що влада Советського Союзу мусить бути якнайгостріше осуджена”.

Отже, як бачимо, основний висновок Міжнародної Комісії з розслідування голоду в Україні в 1932-1933 роках полягає в тому, що акт геноциду зі сторони московської влади був спрямований, перш за все, проти українського націоналізму та української нації як такої. Непомірне стягування зернових податків, так звані колективізація та боротьба з куркулями були лише допоміжними заходами в цій антинаціональній акції. “Знищити голодом націоналізм” - ось яке езуйтське завдання поставив перед собою та своїми поплічниками Сталін, скерувавши на виконання його всі сили тоталітарної більшовицької системи.

Анатолій Власюк

Звернення голови Львівської облдержадміністрації з нагоди 77-х роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні

Дорогі країни!

У суботу, 27 листопада, вся Україна й увесь світ вшановуватимуть пам’ять мільйонів жертв Голодомору 1932–1933 років - найтрагічнішої сторінки в історії України й однієї з найбільших гуманітарних катастроф за все існування людства.

Штучний голод був спрямований не лише на фізичне знищення українців. Ставилося за мету позбавити українську націю її волелюбного духу, ідентичності, волі. Поставити знесилених голодом, страхом та відчаєм українців на коліна. Стерти генетичну пам’ять народу. Викоринити думки про свободу та власну державу.

Лише протягом 1932-33 років загинула п'ята частина сільського населення України. Люди вмирили цілими селами. Демографічні, соціально-економічні, історико-культурні наслідки тодішніх зlodіянь Україна відчуває й досі.

Вже стало традицією вшановувати душі померлих співвітчизників тихою молитвою, запаленням свічок у наших домівках. Нехай і цього року в кожному українському домі загориться свічка пам’яті, яка єднає всіх нас у велику єдину родину.

Полум’я «Незгасимої свічки» буде згадкою про усіх, хто загинув, страждав, був покалічений під час голодоморів та політичних репресій, пересторогою на майбутнє теперішнім і прийдешнім поколінням українців – цього більше не можна допустити!

Світла пам’ять загиблим!

Василь Горбаль, голова Львівської ОДА

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».